

Ezt kell írnom, hiszen ez történt. Kohán György művei 34 év óta először eljutottak a Kárpát-medencén kívülre is. A polgármester, dr. Perjési Klára és lelkes segítői, legfőképpen Lindenbergné dr. Kardos Erzsébet kulturális tanácsadó és dr. Havassy Péter múzeumigazgató kitartó munkája eredményeként a festő művészete kijutott Európa fővárosába, Brüsszelbe. A zseniális gyulai festőnek a világ kulturális áramlataitól való elszigeteltsége ezzel a kiállítással remélhetőleg megszűnt. Valami szerencsésen elkezdődött.

Gyulai városbarátok kulturálisan fogékony kis csapata kísérte a képekkel megrakott autóbust 22 órás útján a belga fővárosba, ahol a Brüsszeli Magyar Kulturális Intézet helyiségei adtak kellemes környezetet a szeptember 10-i vernisszázshoz. Olyan tárlatnyitáshoz, ami után a Belga Orvosi Akadémia elnöke meghatottan rázta a kezemet mondván, hogy ilyen felemelően szép műsort és rendezvényt régen volt alkalma élvezhetni ebben a külföldi magyar környezetben.

Igazán lélekpezsdítő volt a békéscsabai Bartók Vegyeskar Erkel műsora, ami nemzeti Himnuszunkkal kezdődött, Szózatunkkal folytatódott és betéteket adott Erkel Ferenc operáiból is. Meglepően szép előadásban élvezhettük Melinda áriáját és Gara Mária cabalettáját a 23 éves Nagy Szilvia előadásában, de az igazi meglepetést a 15 éves Kovács Gergely Tamás, Békéscsaba ifjú művésze okozta Liszt hatodik Magyar Rapszódijának bravúros zongorajátékával. A kulturális élményeknek ezzel még nem volt vége, hiszen ezután az érzékszervek újabb élvezetei következtek, amelyeket a finom gyulai kolbászok, a jó hazai pálinkák és a kitűnő magyar borok nyújtottak a rendezvény bő kétszáz látogatójának. Kohán robusztusan rusztikus festészete (22 olaj és 15 grafika) láthatóan meglepte Brüsszel kifinomult ízlésű közönségét, akiktől csodálkozva lehetett hallani a kérdést: miért rejtegették ezt a kincset eddig a világ szeme elől?

Ezt kérdezhetjük mi is. A művész több mint háromezer alkotása van Gyula városában, amelyeknek csak töredékét élvezheti a közönség. Többsége a raktárban porosodik évtizedek óta. Talán némely budapesti festményaukción való részvétel segíthetne kihozzantani Kohán gyulai művészetét az ismeretlenségből. Talán az ebből származó bevétel segíthetne műveinek karbantartásában, restaurálásában és újabb kiállításokon való megjelenésében. Talán a gyulaiak is szívesen látnák a múzeumi tárlat évenkénti cseréjét, megújítását. Talán legközelebb nemcsak két városbarát gyulai képviselő tartja majd fontosnak, hogy városunk Kossuth-díjas festőjének korszaknyitó kiállításán megjelenjen. Talán.

Kuthi Csaba
Tállya